

Talere, at man søgte at udnytte den Indsejling, det naturlige Havneanlæg, der kunde blive indenfor Thyborøn-Kanalen, naar vi en Gang havde faaet fuldstændig sikret Sejlløbet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Omtale af Kommissionens Arbejde, da det jo ikke ligger for; men da Limfjordskommissionens Arbejde flere Gange har været omtalt her paa Rigsdagen uden at være omtalt i sin Helhed, ønsker jeg dog at sige dette, atskønt man ikke kunde anerkende, at Staten ved de Arbejder, som man har foretaget deroppe ved Kanalen, har nogen retslig, juridisk Forpligtelse til at yde Erstatning til de saakaldte skadelidte Egne der, saa mener Kommissionen dog, at Staten vil have en vis Interesse i, at Kysterne og i det hele taget alt, hvad der har Værdi som Jord, holdes fri for Ødelæggelse, fri for Bortskyning, og at det derfor er baade billigt og forsvarligt, at Staten yder nogen Støtte for de Egne, der er stærkt truede i den Retning. Vi har da i vor Betænkning peget paa, at det kunde ske paa forskellig Maade, dels ved, at Staten gennem Vandbygningsvæsenet ydede en teknisk Støtte for at faa undersøgt, hvad der kan gøres for at beskytte de lavere liggende Kystdele ved Digeanlæg og lignende, og ogsaa ved, at Staten giver et mindre Tilskud. Dette skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa her, men vil holde mig til selve det, der ligger for, til selve det Lovforslag, som vi nu har den Glæde at se her oppe iblandt os, Forslaget om at videreudnytte Thyborøn-Kanalen, stabilisere Forholdene deroppe og anlægge en Fiskerihavn indenfor Kanalen.

Det er jo allerede af de foregaaende ærede Talere omtalt, hvad Lovforslaget gaar ud paa, og jeg kan sige, at Forslaget om at bygge en Fiskerihavn til 400,000 Kr. indenfor Kanalen, hvorved der vil kunne blive Plads til saadan noget som 100 Kuttere, har vundet udelt Tilslutning fra alle Sider, og ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give dette Forslag min udelte Tilslutning. Anlægget af en Dækmole ud for den nordre Tange kan jeg ogsaa give min Tilslutning. Jeg tror nemlig, at det er rigtigt, som det gøres gældende af den højtærede Minister, saavel som i Folketingsudvalgets Betænkning, at en saadan Mole vil virke i Retning af at samle Strømmen ind gennem Fjorden og derved gøre det muligt, at der kan holdes et konstant dybt Sejlløb ind over Havbarren, og dels ogsaa, at de Sand- og Materialvandringer nordfra, som nu i saa

stærk Grad finder Sted gennem den tragtformige Aabning ind i Thyborøn-Kanalen og vanskeliggør Indsejlingen, sikkert i nogen Grad vil forsvinde og vil blive ført uden om Yderenderne af den lange Dækmole, saa at vi vil blive fri for en stor Del af de Sandmasser, som nu vandrer ind i Kanalen og vanskeliggør, at Sejlløbet holdes aabent. Jeg tror, at den højtærede Minister ser ret, naar han paapeger, at det vil hjælpe til, at vi for en rimelig Bekostning kan holde et meget dybere Sejlløb aabent med det samme Uddybningsmateriel.

Der har været udtalt adskillige Betæneligheder mod den Mole, og det er jo altid sikrere at reservere sig, hvad man ogsaa har gjort fra Ministeriets og fra Vandbygningsvæsenets Side. Man er vel ogsaa nødt til at reservere sig, idet man har set og har Erfaring for, at det ikke er saa nemt paa Forhaand at beregne, hvorledes Anlægene paa Vestkysten kan holde sig. Jeg skal kun lige minde om de mange bitre Erfaringer, man gjorde ved de første Høfdeanlæg, hvor det viste sig, at Høfderne var for spinkle, af for let Konstruktion, til at kunne holde, og det krævede jo betydelige Beløb at holde dem vedlige. Jeg kan dog ikke undlade ved denne Sags Behandling at gøre opmærksom paa, at man efterhaanden har lært at bygge Høfderne saa stærke, at de hver Gang er gaaede ud af de store Storme, uden at Limfjorden har lidt Skade. Nu er de Røster forstummede — det vil jeg gerne slaa fast —, der talte om, at det er umuligt at holde Høfderne oppe ved Kanalen. Man hører dem ikke længere. Jeg kan derfor ikke andet end med Tak mindes de Mænd, som særlig har lagt sig i Selen for dette Arbejde i sin Tid. Der er først og fremmest den tidligere Folketingsmand for Lemvigkredsen, afdøde Aaberg, og det tidligere Medlem af dette høje Ting, Etatsraad Breinholt, to af de Mænd, der har gjort et stort Arbejde ved Høfderne og stadig udholdende har ført den Kamp igennem. Og dernæst sidst, men ikke mindst Lemvigkredsens nuværende Folketingsmand, Sandbæk, som den, der i de senere Aar har taget Arv efter sin Forgænger og kæmpet godt for denne Høfdebygning og Beskyttelsen af Jyllands Vestkyst. Han har i denne Sag gjort et godt Arbejde, har fortsat, hvor hans Forgænger slap, og har ogsaa under denne Sags Behandling i det andet Ting gjort et godt Arbejde for Sagens Fremme. Nu tror jeg nok at turde sige, at naar Høfde-